Kriesij

Opuscula in his miscellaneis sub W^o contenta sunt 33.

1. Oratio de coronatione B.V.M. in claro monte dedicata Christoph. Szembek Eppo Chelm. sine l. t.
2. Immaculatum Virginis Deiparae lilietum, a Joa. Bapt. Agnensi et Stan. Jos. Bieżanowski utroque oculis seu visu orbato elaboratum et dispositum. Crac. 1675
3. Inaccessa Sanctissima Virginis Montana p Thom. Gromnicki ex voto. Oratio. Crac. 1667.
4. Majestas sacra claromontanae Imaginis p Dionys. Chelstowski O.S.Paul. Claromonti 1717. Orat.
5. Oraculum parthenium Virg. Deiparae honori a Jo. Bapt. Agnensi et Stan. Jos. Bieżanowski Crac. 1668. simil. n.o 2.
6. Sacratissima Virginis Dei Matris Reg. Pol. Majestas a Seb. Piskorski versib. dem. Crac.
7. Theatrum Marianum.. in nemore Lezayscensi a Joan. Bytomski productum Crac. 1642.
8. Kazanie przy trzecim solenn.m Dziękczynieniu za Dekret Kanoniz. Bł. Stan. Kostki przez Stefana Szczanieckiego S.J. r. 1715. 3. Lut. miane. Kalisz.
9. Kazanie Jana Chryz. Benedykta Gnińskiego na Ur. B. Stan. Kostk. 1687 miane. w Krak.
10. Korona z pochwał SS dwóch uwita p X. Ant. Lipiewicza O.M. Krak. 1748. S. Jan Nep. i Ant. Padew.
11. Laska i pieczęć nadworna Niebieska. czyli Kazania na S. Jan. Krzciciel. i Jan. Nep. p X. Fortunata Łosiewskiego+ w Krak. 1732. + Franciszkana.
12. Malogranat albo Kazanie przy exekwiach Panny Xiężn. Ostrogskiey p Woyc. Czarnockiego S.J. Krak. 1636
13. Promocya Kanonizacyi S. Jana Kant. czyli Kazanie p X. Fortun. Łosiewskiego Krak. 1732
14. Syn przyrastaiący S. Józef. czyli nań Kazanie p X. Marcelli Dziewulskiego Franc. Krak. 1725.
15. Acumen doloris ex obitu Stan. Szembek. Eppi Crac. p Mathaeum Jos. Kolędowicz Crac. 1721.
16. Ad mentem Patriae caput. Stan. Leszczynski in fastos gloriae relatum a Coll. Posn. S.J. relat. Posn. 1699.
17. Clavis aurea fracta seu in obit. Melchi. Michałowski, Joa. Stan. Dzidowski poesis Crac. 1687.
18. Classica mortis feralia Jos. Greg. Popiołek ab. academ. excitata. Crac. 1758.
19. Dissertationes sup. rubricas de sepulturis et sumptib. funer. p Andr. Lipiewicz prepos. Crac. 1751.
20. Dolorum oneraria navis in funere Stan. Luc. Opaleński p Seb. Tortowski Crac. 1712. Orat.
21. Dolor Patriae aeternus in funere Constantini Feliciani Szaniawski Eppi Crac. a Congr. S.P. Crac. 1732. elogia.
Encomium ad solemnes exequias }
In obitum Seren.mi Principis } deficiunt.
Jactura orbis Literarii transmissa }
22. Xiężyc JW Leliwy w Jakubie Morsztynie adumbrowany od Koll. Krak. S.J. 1729. Księżyc
23. Fatalis lunae pallor ad urnam Jac. Morsztyn a Coll. S.J. Crac. 1729 adumbratus Orat. et Carmen.
24. Memoria saeculorum in obitu Aug. II p Ign. Cant. Herka. 1734. panegyris
25. Monumentum doloris Mariae Josephae Reg. Pol. in obitu Versus lat. et pol. p Stan. Rzewuski Crac. 1758.
26. Medela doloris in obitu Franc. Ant. Stokowski porrecta p Joan. Byszkowski Crac. 1672 Orat.
27. Monumentum aurea perpenni exaratum in ob. Alb. Koryciński Arch. Epp. Leop. p St. Jos. Bieżanowski Crac. 1677. orat.
28. Munus et dolor saeculorum Stan. Dębski Eppi Crac. comploratus a Collegiis S.J. Crac. 1700.
29. Parasceve in obitu Joann. Lukini p Ant. Jos. Zołędziowski descripta Crac. 1750. Poesis.
30. Splendor Korybuthei sideris in funere Mich. Reg. Pol. a Mathia Brocki carmine consecratus Crac. 1676.
31. Tropheum z pańskiego urodzenia, na pogrzebie Stan. Chomętowskiego p X. Brun. Osieckiego Z.S.P. Częst. 1729. Kazanie
32. Tropheum ex immatura morte Helenae Opalinia in Eccl. Rythu. a Carolo Trewani paneg. consecr. Crac. 1676.
33. Viva mors seu morti superstes virtus et Gloria in exequiis Georg. Duc. a Zbaraż a Nic. Grodzieński Crac. 1631. elogia.
34. Authores in his Miscellaneis Exter Anonymum sunt 24.

- Anonymus 1, 16, 18. 21. 22 23. 28.
- Agnensis Joan. Bapt. 2, 5.
- Bieżanowski Stan. Jos. 2, 5, 27.
- Brocki Mathias 30.
- Byszkowski Joann. 26.
- Bytomski Joann. 7.
- Chelstowski Dyonysius O.S.Paul. 4.
- Czarnocki Woyciech S.J. 12.
- Dzidowski Joan. Stan. 17
- Dziewulski X. Marcell. Z.S.Fr. 14.
- Gninski Jan Chryz. Benedykt 9.
- Grodzienski Nicol. 33.
- Herka Ignat. Cant. 24.
- Kolędowicz Mathaeus Jos. 15
- Lipiewicz Andreas 19.
- " X. Antoni O.M. 10
- Łosiewicz X. Fortunat Z.S.Fr. 11. 13.
- Osiecki X. Bruno Z.S.Paul. 31
- Piskorski Sebastianus 6
- Gromnicki Thomas - - - 3.
- Rzewuski Stanislaus 25.
- Szczaniecki X. Stefan S.J. 8.
- Tortowski Sebastianus 20
- Trewani Carolus 32
- Zołędziowski Ant. Jos. 29.

PROMOCYA KANONIZACYI B. JANA KANTEGO,

Swiętey Theologij DOKTORA,
Wielkiego Kollegium PROFESSORA,

Cnot Iego Akádemia:

Kazániem pod czás doroczney Tegoż Vroczystości,
Dniá 21. Páźdźier: R. 1731. w Kollegiácie S. ANNY,
Sercem y Usty

OGŁOSZONA.

A potym

PRZESŁAWNEY
AKADEMIJ KRAKOWSKIEY,
ná dowod obligowáney sobie propensyi,
przez swoiego Alumná,
to iest

Przez X. FORTVNATA ŁOSIEWSKIEGO Fránćiszkáná, *S. Th:*
Bákáłárzá, Ordynaryinego w Konwenćie Krákowskim, *y Prze-*
świetney Kátedry Krákowskiey; Fundationis Konarscianæ,
Káznodźieię,

DEDYKOWANA.

Roku, Promowowánego Człowieká do Niebá, przez
Tego ktory iest *Exemplar Virtutum & Corona SS. OO.*.

1 7 3 2.

Superiorum permissu.

W KRAKOWIE, w Drukárni AKADEMICKIEY.

IN REGIUM, ac INSIGNE ALMÆ UNIVERSITATIS Decus.

I.

Regia Sceptra Tuos JAGIELLONIA Pallas Alumnos,
In Crucis effigiem, Congeminata decent.
Affricam, & Europæ, Americes, Asiæquè triones,
Et vix non Cœlum, doctior intrat honor.

II.

Forma Crucis geminum Vestro de Stemmate Sceptrum
Cernitur; emeritis digna Corona Viris.
Pars quota Sceptrorum est, numeros háud consule, Mundum
Ingenio totum fertiliore tenet.

MAGNIFICO, PERILLUSTRI, ac ADMODUM REVERENDO DOMINO,

D. M. FRANCISCO KALEWSKI,

Sac: Th: PROFESSORI, Collegæ Majori, Ecclesiarum Collegiatarum S. *ANNÆ* DECANO, SS. OO. PRÆPOSITO, Parochialis in Zielonki Curato, Contubernij Ziziniani PROVISORI, Historiographo Petriciano, Studij Generalis Universitatis Cracoviensis Vigilantissimo

RECTORI.

PERILLUSTRIBUS, REVERENDISSIMIS, ILLUSTRIBUS, CLARISSIMIS, EXCELLENTISSIMIS, & ADMODUM REVERENDIS DOMINIS,

MAGISTRIS,

Omniū Facultatum Theologicæ, Juridicæ, Medicinæ, Philosophiæ.

DECANIS, DOCTORIBUS, PROFESSORIBUS,

Totiq;

Almæ Generali Regni Scholæ Universitati Cracoviensi.

Patronis Colendissimis Æstimatissimis.

QVi pridem Thronum Gloriæ ascendit, Scientiarum Corona, Coronarum Gemma, Gemmarum Decus, ac pretium, B. JOANNES CANTIUS, Is novo Inaugurationis Applausu, Augustô Gestorum prodigiô, non Vulgari sorte, sed Regali Virtutum dignitate, Vestris sub Auspicijs, cui sinum pandite Gratiæ, reserate penetralia

Cordis

Cordis, in sublimem eluctari non vano omine intendit Majestatem Scientiarum PATRES. *Et meritò fortunassimo Ille ad solium Eminentiarum progreditur passu, Cui excelsæ Virtutes pridem Gradum struxêre honoris. Nec decet grandem splendorum Majestatem in alio, præterquàm in sublimi eminere fastigio, quoniam Coronatæ Virtutis Apex, ipso altiùs assurgere didicit Culmine. Sed quæ nova Rerum Metamorphosis! illudne primæ magnitudinis in Academico Polo sydus, nunc primùm lucidissimæ Apotheosis aget Auroram? quod pridem inter Empirei Cœli Astra relatum, plenis titulorum radiat splendoribûs, ad publicam Orbis faciem suam extollet serenitatem? ita est; tunc primùm spectatrici palpebræ ingens apparet Astrum, dum occidit. Sed ut ad tantam splendorum Majestatem sydereum stephanoma ditiore lucis fulgeat Auge, & toto illustrando Orbi, sereniori oriatur vultu; æmulo coruscantia splendore accenditis diem Illustrissima Vestris titulis Almæ Universitatis Nomina. Patiemini Pedisequam magna Luminaria meæ Personæ umbram, quæ Vestros Virtutum fulgores, hac in obscura pagina adumbrare intendit, & ut eò lucidior atra sæpia, quò clarissimis Virtutum Vestrarum onustior appareat, allucete copiosissimis benevolentiæ radijs. Illam nimirùm in se Orbi exhibetis syderum Patriam, quæ de Vestris splendoribus soles sibi accendit fortunatos. Nullum par Vestris splendoribus supercilium, ut supra solis Augem evectam rectè gestorum Claritatem, penitiori possit scrutari palpebrâ. Tot enim Vobis Virtutis radij, quot Phœbo splendores; tot ardentes erga Cultum Cœlitum affectus, quot sydera; Vestra ad calculum revocare facinora, idem est quod stellas numerare. Procul à Vobis fatui ignes, cùm fixa in firmamento Virtutis existatis sydera. Jam enim vel in primo Academiæ Vestræ Ortu, videre licuit, quod in meridie spectare decet: quidquid luci publicæ serenum, Claritudini famæ luminosum, Honorum splendoribus illustrissimum, Regno & Majestati Celsissimum, hæc omnia veluti à sole, Vestris à solijs derivanda. Spargitis lumen ad Aras Pietatis, ad Purpuras Decoris, ad Senatus Prudentiæ, ad Castra & Prætoria Justitiæ, & Judicij. Superbo tumet Vertice Cracoviensis Vavellus, quòd in suis Visceribus pretia Regnorum, Vos aureos Viros complectatur. Sceptra ipsa Regali Vobis oblata Manu, suam magis jactant Majestatem, quòd Vos inæstimabiles nanciscantur Adamantes; Quorum non suspecta Virtus, quia Sceptris inserta: (& non aliter Aurum nisi igne probatur;) pretiosæ Gemmæ, Sceptris & Coronis. Vestris innititur Sceptris Sarmatiæ Thronus, cùm tot Senatûs fulcra teneatis. Pretiosas Ingenij Vestri Dotes dùm intueor,*

tueor, Gemmas Coronis inferendas censeo. Præmiandis vero Virtutibus, & Scholasticis Laboribus Vestris, si omnes Laudum exhaurientur Thesauri, non sufficient; si è flumine Eloqventiæ omnes Vatum & Oratorum exspicarentur Gemmæ, coronandis Vestris Capitibus non sufficient. Imò si totum in Coronam truncabo Parnasum, si Dodonæam honorum sylvam, ad plantam Domus Vestræ excidam, non sufficiet. Verbô, si universum Orbem in unam totius Universitatis Panegyrim transformabo, leve folium erit. Multo tamen rubore ad Tyrios Murices Vestros hujus paginæ suffunditur facies, in confusoquè se existere animadvertit, quòd quo ad speciem singulorum Virtutes Vestras complecti non valeat. Parcetis nihilominùs licet in odorem Omnium Vestrorum non curat svada, flores utiq Vestri pictis non egent Coloribûs, satis suo candore conspicui. Quinimò & ipsa exhorrescit sæpia tingere pennam, ne liliato candori inspergat maculam. Dabitis interim anteacto hujusce Academiæ Discipulo Dignissimi Professores Veniam, si ad singulos distinctô laudum titulô non perveniam. Dabitis Elingvi Rationem svadæ, facundi Demosthenes, dabitis Cognitionem Meritorum, Scientiarum Antesignani, Artium Domini, Universitatum Imperatores, quos tributariô, non valeo enarrare stylô, cùm hoc sit æternitatis, non hujus temporis opus. Attamen Te imprimis sub rosa retinere non possum, Quem primum, primô hoc Obligationis erga Almam Matrem votô veneror Moderatorem, Magnifice Domine FRANCISCE KALEWSKI, *Dux Eruditæ Cohortis, imò Princeps Ducum, totius Universitatis Compendiū, Cracoviensis Lycæi* RECTOR, *imò ex utroq Cæsar Dignissime. Moderaris Eruditi Imperij Sceptra, in omni Virtutum Moderamine Conspicuus, & licet sit Ordo Anima Rerum, à Te Ordo Scholasticus sibi vendicat vitam, quam ita modestiæ Tuæ animas spiritu, ut nunquàm exspiret; sic Tuo informatur Nomine, ut omnis pulchritudinis præseferat formam. Tibi* Perillustris Clarissime ac A. R. D. M. MARTINE KVROWSKI, S. T. D. & Professor, *locum hic, secundô locô non præscribo, qui antiquus dierum, sedes primus inter Doctores. Te verè Patrem Scientiarum in Cathedris Seniô confectum venerari necesse: & si Magistrū ac Præceptorem omniū CHRISTUM Duodennem inter Doctores medium legimus, Te senem, non bis puerum, sed à pueritia parem Doctoribus scimus. Tibi optimè ad D. FLORIANUM, locus quietis pro laboribus competit, (licet omni locô & titulô sis dignior,) cujus (ab Ipso Nomine) curâ & sollicitudine, omnia ubiq reflorescunt: Nec ad salis fodinas, quisquàm melius præesse Ecclesiæ valet, quàm Tu sal terræ, quia Doctor Sapientissimus.*

Quidquid igitur insipidum hac inpagella leges vel insulsum, tua sapi-
dum ac suave efficies benevolentiâ. Quæ verò spolia Victorioso Tuo
Nomini Perillustris Reverendissime Domine MARTINE WALE-
SZYNSKI, C. C. C. afferat suada, ignorat; quos Gloriæ tanto He-
roi exstruat Collossos, nescit; magis in admirationem rapitur, sub cu-
jus Nominale Vexillum, omnium Virtutum provolant Phalanges;
sub cujus Labaro omnium signa triumphant honorum. Heroicæ Vir-
tutis Tuæ non alia stipendia nisi immortalis Gloria. Clarescet Tui
Nominis fama, à Coronato sole JOANNE CANTIO, ad
cujus Gloriæ ortum Vigilantem agis Phosphorum, (Aurora Musis A-
mica) & ut in lucem prodeat, arrides Munificentiæ splendoribûs. Primo
enim CANTIANÆ quasi Angularem Lapidem fecisti reædifican-
dæ Gloriæ, ut tanquàm ad Lydium Lapidem, auream probares Vir-
tutem, & augustam JOANNI erigeres Apotheosis Basilicam.
CANTIANÆ Corona Gloriæ non alijs præterquàm pretiosis su-
doris Tui gemmis comparatur. Gaudet Pater totius Academiæ JO-
ANNES CANTIUS, quòd Te Filium Coronam Capitis sui nan-
ciscatur. Exundat in gaudia Alma Mater Universitas, quòd Ingenij sui
partu, hanc proferat prolem, quæ Jovis Cerebrô nascenda. Caput etenim
Tuum, totiùs Minervæ capax. Monstrat Orbi Vavellus, quantùm
valeat Virtute, Meritîs, & Scientiâ, WALESZYNSKI. Emines
enim Vavello majestuosius, verticè lauru redimito. Quanta enim
profunditate Ingenij altum scruteris Theologum, avitus demonstrat
Olor, non alas enim hæc perspicacissima Ales ex immenso Theolo-
gicæ Scientiæ expiscatur Gemmas, quàm Unionem Hypostaticam, Do-
ctorali Cancellariô, ad pretium sui inserendum Annulô. Et dum
gemmas expiscor, Aurum ferentem (quia GASPARUM) Perillustrem
Clarissimum ac A. R. D. M. GASPARUM TOPINSKI, J. V. D.
ac Professorem de jure veneror. Jure meritò Aurum ferens intitu-
laris GASPAR, cujus Caput Aurum optimum. D. NICOLAI,
aurum largientis præs Præposituræ, & exinde totus aureus dignus dici.
Juris Utriusq; Doctor es & Professor, omniaq; juxta pondus sanctuarij
peragis. Discerne itaq; Causam meam, justitiæ esse, agere pro honore Al-
mæ Scientiarum Matris, me Alumnum: Nec Te etiam ex Stem-
mate Liliatum, sub rosa retinere possum, cujus immarcescibilem Cordi
gratitudo pro beneficijs plantavit memoriam: Perillustris Reverendis-
sime Domine JOANNES LUKINI, C. C. C. Necesse est fontem
coronare, qui ultra margines Gratiarum in Me exuberarat fluentâ.
Necesse intimæ Obligationis refundere Vota, qui inexhaustos aureæ li-
berali.

beralitatis in Me fundit Hydaspes. JOANNES es: Vox utiq; ipso Nomine gratiosissima, in cujus Vultu veriores Gratias quàm in sinu Pandoræ consedisse credimus, & agnoscimus. Vocalis in Me Tuæ Munificentiæ Gratia, cui & Voce laudis condignè respondere non possum, quia non uno laudandus es ore; hoc pleno profiteor Corde, quòd Tacitum gratitudinis non agam. Imò ipsa FRANCISCI Stygmata in Ora debitæ gratiarum Actionis solvam, ipseq; Vox Clamantis ad superos indesinens fiam. Flores Tibi in Stemma cessêre, & meritò; qui Florus & Hortensius semper dici mereris. Vidimus non semel ab ore Tuo processisse rosas, & Te Lilia loqui. Suavitas Tuæ dictionis excedit Hyblæ dulcedinem. Verbô concludam, omnes bibunt Ambrosiam, quam ore propinas. Pro Coronide Laudis, omnis flos in imperialem nectitur Tibi Coronam, quia omnibus in Campo Scientiarum herbam præripuisti. Sed quid levi in Vestra Encomia evolo penna? Qui altiùs assurgitis quàm omnes Oratorum pennæ Vos possint attollere. In effundendis plenè Elogiorum Titulis, una non sufficit sæpia, profusius Cor in amorem exundat, & Centifolia gratitudinis in recognitionem debitæ Obligationis toti Universitati explicat, securius prona Veneratione, quàm ore & Calamô extollere audeo; securius exorare veniam, quàm singulorum seriem dignô exarare stylô. Ideò prætercam alios silentiô, quibus innata Modestia & Virtutes, nec se laudare permittent. Universam nihilominus Academiam, potiùs Regiam Domum si appellavero, & bene: quam Augustæ Regum fundârunt Manus. Hic enim quot Nomina, tot nata ad Coronam Scientiarum Numina. Par hæc Domus Cœlo, quæ nil suô ambit circulô, nisi Luminaria Sapientiæ fulgoribûs serenissima, Meritorum jubare lucidissima. Hæc Domus alta Palladis Palatia transcendit vetustate, & venustate. Hæc Domus, Domus Luculli, Augustale honoris, publicæ felicitatis Scopus, Porta Scientiarum, Palladium Lechicæ Trojæ, Conclævus Clavarum, Officina omnis Eruditionis, Emporium Fortunæ. In hac Domo habitantium Virtutes Sceptris emetiendas scio, labores aureô pomô præmiandos, Candorem animi Tyriô pingendum adornandumq; murice censeo, ideò ad publicam lucem laureatos non reaccendo cætus, non appendo in statera sudoris Gemmas, quos tot Sapientiâ onustos, tot Laureis cinctos, tot Illustres titulis, posthumis sæcula exarent Marmoribûs. Quod autem emolumentum Patriæ, quod Incrementum Flori Juventutis portendat Academia: Videre est: ad hæc primæ Magnitudinis sydera, Polonæ Pulli Aquilæ perspicacissimam ingenij expoliunt aciem. Hic veriores Promethei deriva-

derivatis à Cœlo flammis, lumen Sapientiæ mentibus subministrant, mox honoris meridiem accensuri. Novodvorscianæ Classes Vestræ, fortunam Sarmatiæ vehunt, dum Principes Velleris aurei, Iasones secundis Velis in alto Scientiæ navigare docent. Pretiosiores enim Cleopatræ gemmis, propinatis uniones, quibus Corona Lechiæ appretiatur. Hic floridæ Eloquentiæ aperitur Campus, Vestri ubertate Ingenij plurimorum ferax titulorum, qui utiq; & Lechicas Coronas peperit IOANNI III. & quidquid Senatoriæ Purpuræ est floris, hoc à Pæsto Rosarum traxit. Et jure meritò Vobis Reges Sceptra dedére, ad invidiam singulis, ad admirationem Universis, qui pridem Imperium Scientiæ possedistis: & non aliter nisi cum Iove Polono Vobis divisum Imperium. In hac florentissima omni pietate Metropoli Corona Regum Capiti imponitur. Vobis Regina Eloquentiæ pridem obtulit Diadema; hic fortunato passu solium Lechicæ Gloriæ Reges ascendunt, & Vobis Majestatem Scientiæ adire concessum. Illi regnare volunt Poloniæ, Vos Sceptra tenere, & Imperium Sapientiæ possidere. Et hæc est imperij Vestri Dignitas, hæc Vestri felicitas Cætûs, Laureati Scientiarum PATRES. Ampliora Vestrarum Laudum non pango Elogia, ne à Vobis recessisse videar; & si viritim singulos, commulatim Universos laudarem; mox Me elinguem narrandi reperijssem. Verùm, omnia dicam, cum Unum dixero, Beatum IOANNEM CANTIUM, Gemmam Theologorum, Scientiarum Abyssum, Probitatis Speculum, Universitatis Clypeum, dextram Manum Sceptrorum, Classium Vestrarum Littus & Anchoram, Sanctioris Vitæ solem: sub cujus auspicato jubare Vestrum accelerando Thronum Gloriæ, velut in Templo Admirationis meditabundus subsistendo, prona in Venerationem ad Aras Gratiæ Vestræ depono Obligatoria Alumni Vota, ut quæ se nunc Vestris Nominibus inter umbras advolvit, purpurata CANTII serenitas, Eadem in luce publica luceat trabeata. Et ne per tenuitatẽ Calami & Oris alicujus erroris, pulvis & umbra appaream, Vestro fulgore corrigite Catones, parcite Eloquio Tullij, ornate rationem Platones, admittite super Cor Vestrum ut signaculum (a) Signis CHRISTI Signati P. FRANCISCI, minimi Filij, vota.

Ita precatur,

ALMÆ MATRIS,

Devinctissimus Cliens,
Obligatissimus Alumnus.

Idem qui supra.

(a) Cantic. 8. ỷ. 6.

Laudetur JESUS CHRISTUS, Amen.

Nolite timere, Lucæ 12. Nieboyćie ſię.

Słowá z Swiętey Ewángelij ná dźiśieyſzy Feſt ſłużący, według dawnieyſzey Kápłáńſkich Paćierzy Ordynácyi.

Lucernæ ardentes in manibus veſtris:
Pochodnie zápalone w ręku wáſzych.

Z tegoż Rozdźiáłu teyże Ewángelij dopiero przeczytáney, Słowá, według teráźnieyſzey Ordynácyi ná tenże Feſt náznáczoney.

Exijt fama - - - in univerſam terram. Matth: 9.
Rozeſzłá ſię sławá po wſzytkiey Ziemi.

Słowá z Ewángelij dźiſzeyſzey Niedźieli, 23. po Swiątkách.

Nolite timere.

CZegoſz ſię obawiáſz? czego ſię boiſz? *Filia Regum, in Honore Tuo,* *Pſal: 44.* z Teſtámentu JAGIELLONA y JADWIGI, Krolow Polſkich Coro, *fœcunda, ingeniorũ Mater, Regum ac Principum Latonia*, Przeſłáwna Akádemia Krákowſká: ktoráś y Máxymiliánow Auſtryáckich, dumnych Korony Polſkiey pretendentow, przez twoich Studentow, y cáły ich Oboz z pod Krákowá ruſzyć odważyłá ſię (oczym Ephemeris Hi- *M. S. Waryſki.*

rico politica ná ſwoim mieyſcu námienia,) y z tegoż Miáſtá, w Roku 1655. Dniá 27. Wrześniá, przećiwko Szwedom *armatâ manu* wyniść, (chcąc Bereł obronić,) niebałáś ſię: á y teraz *in Sago & Toga, pro aris & focis, arte & Marte*, mężnych y odważnych ná przyſzły czás pielęgnuieſz wtwey młodźi Rycerzow. *Nolite timere*: czy ſię iákiey *in ſepticolli Domina Urbium* przeſzkody, twoiey *in negotio* Kánonizacyi práwie ieſzcze w żywoćie Mátki Swiętego, *prius quàm exires de vulva*
Jerem: 1. *ſanctificavi Te*, Błogoſł: *JANA KANTEGO*, Pátryárchy y Doktorá Twoiego, cáłey Polſki Pátroná, obawiaſz Expedycyi? nie boy ſię, má relácyą Berło do Korony, *Sceptrum Coronæ decus*: tym więcey dwá twoie Herbowne, do Rzymſkiego *Triregnum*. Stáną tám znáiomi, twoiey niegdy Edukácyi, *Cracoviæ Civis, Poloniæ Senator, Eccleſiæ Columna, Cardinalium Phœnix, Orbis miraculum, Religionis Athlas, altera Pauli manus, Interpres DEI, Tuba CHRISTI, Moderator Concilij Tridentini*: (iák wRzymie ná Jego nápiſano *Epitaphium*) STANISŁAW HOZYUSZ, TENCZYNSCY, OSSOLINSCY, TARŁOWIE, MYSZKOWSCY, JORDANOWIE, SOKOŁOWSCY, y inni (o ktorych czytáć w Herbárzu,) ſtáną mowię *pro Domo ſua Oratores*, niegdy w Szkołách twoich *Magiſtri*, niektorzy w Rzymie názwáni *Livij, Tullij, Hortenſij*. Y owſzem tych nie turbu-
P. R. D. iąc, ſzczodry z Imienia ſwoiego Kánonizácyi Błogoſłáwio-
M. W. C. nego *JANA KANTEGO*, Prokurátor y Promotor,
C. C. przez Herbownego Łábędźiá, *ipſe hujus honoris CANTII, Cantator Cygnus exſtat*. *Nolite timere*. Nieboy ſię Przeſłáwna Akádemia, iuż zá gorámi *ultra Alpes*, Karmelitáńſkiey Gorze powierzone, *ſine quibus non*: (*ſapientibus & ſcientibus loquor*,) niby to *ad pios montes*, między Rzymſkie Pagorki, *duce Carmeli Stella*, poſłáne, dánk y dźwięk czyniące (iáko by ná *Sanctus*,) choć ći *aurum tacet*, *Numiſmata*; bo procz tych, w większym iák złoto, Imię twoie y Błogoſłáwionego Pátryárchy *JANA KANCYUSZA* wRzy-
Prov: 22. mie ſzácunku, *melius bonum Nomen quàm divitiæ multæ, ſuper argentum & aurum gratia*; wſzákże *JOANNES*, zná-

czy

czy gratiam. A procz tego przed czáſem do Rzymu peregrynuiący *JAN KANTY*, iuż ſię y zboycom okupił, gdy y zápomnione, bo w ſukni záſzyte, (ták to co zoczu to z myśli w tym ráźie bydź powinno) dał pieniądze. Więc ſię y o te nieboy, *Nolite timere*. Chybá ći o to chodzi, ześ záraz, o ieden raz, przy iedney expedycyi, godnych Kánonizácyi (innych pominąwſzy) ADAMA OPATOWIVSZA, w ktorym *videbatur Adam non peccaſſe*, (iáko o Seráfickim Doktorze Swiętym *BONAWENTURZE*, máwiał *Alexander de Ales* Fráńćiſzkan,) y ktory choć po śmierći z ćiáłá opadł, iednákże nie śmierdzącego trupá fetor, ále wdźięczno wonny mirry y fiołkow odor, (*ſicut incenſum in Conſpectu DEI*,) z kośći Jego wydáwał ſię; Owego GRZEGORZA WIGILANCYVSZA, czułego y Swiętego, S. Dyſcypułá *STANISŁAWA KOSTKI*, Profeſſorá: SZYMONA HALICYVSZA, *mirabili abſtinentia & vitæ Sanctitate Clarum*; Owego DOMBROWIVSZA, JANA III. Krolá Polſkiego Profeſſorá, y Zwyćięſtwá pod Widniem Prorroká; náſzey pámięći WINKLEROW, od Sorbony Páryſkiey *miraculum ſeptemtrionis* názáwnych, KRVPECKICH, PISKORSKICH, świętnych tey Swiątnice Dobrodźieiow, y owych *ſeculi Sancti* wſpoł Dyſcupułow, y owſzem wſpoł Swiętych Błogoſł: *KANTEGO, KAZIMIERZ CZYKOW, GIEDROICOW, SWIETOSŁAWOW, BONEROW, LIPNICYUSZOW*; że mowię oraz y o iedney Expedycyi Regeſtru, do wpiſania w Kátálog SS. niepoſłáłáś, chybá ſię oto trworzyſz. Ale niech wybaczą: *in ſecunda & tertia Vigilia expectantes*: bo iuż *JAN KANTY*, dáwniey w Rzymie znáiomy, gdy tám ieſzcze zá żywotá, po kilká kroć razy prawie domowy, bywał. Ani ſię obawiáy! *Nolite timere*, brzydkich ſławy twoiey Tenebryonow, nienáwiſtnych Imienia twego Zoilow, *quibus optima ſunt peſſima*, bez ktorych nie ieſteś, (bo *invidia virtutis Comes*:) áby ſię ktory z kąntá wyrwawſzy, Honorowi twemu, y Błogoſłáwionego z *Kęnt JANA* miał uwłoczyć, y iego dość iaſne ćmić Imię, bo procz tego iż pod Oświećimem urodzony, w tytule *Clariſſimi* z ſzedł

ex Pſalm: 140.

Ephe: 12. 7bris.

Luce 12.

z tego Swiátá; w oczy twoiego, y Jego nieprzyiaćiołom Imienia, zá groty świece, zá oręże ognie, wofkiem páchniące nie prochem, Kośćielne Proceffye, nie chárcowe fkoki, Kośćioł Swięty Ordynuie: *Lucernæ ardentes in manibus veftris.* Ale ná coż świećić kiedy widáć? Nayiáśnieyfze, Jáśnie Oświecone, Jáśnie Wielmożne, *Perilluftria, Clarifsima fuifq; titulis ornatifsima, Almæ Univerfitatis pignora*, tey Przeświętney Mátki Synowie, to fplendor, to ozdobá, to fławá y honor, y Jey famey, y Błogofłáwionego ich Pátryárchy KANTEGO, á fławá ná cáły Swiát: *exijt fama in univerfam terram*, Kiedy Swięty *JAN KAPISTRAN*, Zakonu Seráfickiego *FRANCISZKA* Profes; niegdy Polfki Mifsyonarz, (ile tu w Krákowie,) á Przefłáwney Akádemij Krákowfkiey wielu młodźi (bez cudzey porady,) do Zakonnego Duchá, Oćiec Duchowny, á práwie *Venator Animarum*, Łowi duszá, kogoś do Rzymu z Węgier peregrynuiącego potkał, fpytáwfzy do kądby fzedł? A on odpowiedźiał że Swiętych Ciáłá w Rzymie náwiedźić; rzekł Swięty *KAPISTRAN*, *qui vult videre Sanctos in Corpore vadat ad Noftre:* kto chcę widźieć Swiętych w Ciele, niech idźie do Miá-

Ex Relat: PP. Ord: S. P. P. E. ftá *Noftre*, (w tym *Noftre* był ná ow czás *famofifsimus Conventus* Oycow Páulinow, z ktorego pięć fet Zakonnikow *pijfsimæ vitæ*, od niezbożnych Sárácenow Męczeńftwem do Niebá przenieśieni:) Jeżeli NN. o świátłość nád głowámi (ktora ieft *Laureola Sanctorum*) idźie, tyle w Przefłáwney Akádemij, *ante fplendores Sanctorum*, Swiętnych, czyli Swiętych widźieć, ile *Clarifsimos:* Ná coż z pochodniámi Błogofłáwionemu *JANOWI KANTEMU* ná áffyftencyą y ápparencyą kogo fprowádzáć? *Lucernæ ardentes in manibus*

Ecclef: *veftris?* ile kiedy Mu fam Báránek, ktory ieft *Lumen de Lumine*, CHRYSTUS JEZUS, nád tym Maufoleum przyświeca do Kánonizácyi; á ieżeli w kim, to naybárdźiey w Jáśnie Oświeconego KANCLERZA, Prefłáwney Akádemij, Junofzy: *Lu-*

Apocal: 21 *cerna ejus eft Agnus. Lucernæ ardentes in manibus veftris:* Ná te pochodnie tá ieft Swiętego *MAXYMA*, maxyma: *Lucernæ ardentes, funt fpiritualis dilectio:* pochodnia

wIęku,

w ręku, miłość duchowna w sercu, á *Theophilactus* uważáiąc y owe słowá, *sint lumbi vestri præcincti*, y te *& Lucernæ ardentes in manibus vestris*, mowi, *semper sitis proclives ad exequenda opera Domini*; iákoby mowił, niech będą záwsze gotowe ręce, do wykonánia Praw Boskich; záś Swięty GRZEGORZ Pápież, otych pochodniách to pisze, *Lucernas quippè ardentes in manibus tenemus, cùm per bona opera proximis nostris lucis exempla monstramus:* pochodnie zápalone w ręku wten czás trzymamy, gdy przez dobre uczynki bliźnim nászym iásne przykłady daiemy; y dodáie, *de quibus profectò operibus Dominus dicit, luceat Lux vestra coram hominibus ut videant opera vestra bona & glorificent Patrem vestrum qui in Cœlis est &c.* Swięty *FULGENTIUS* Biskup, *Serm: de Confes:* to też mowi pytáiąc się, *Quid enim sint lucernæ ardentes? nisi discite benefacere.* Już że tedy niczego się nieobawiay Przesłáwna Akádemia *Nolite timere:* O świátło Błogosłáw: *JANOWI KANTEMU*, nie ták się zbyt stáray, *Lucernæ ardentes*, bo to ná cáły Swiát ile Polski rzecz iuż słáwna y iáwna, *exijt fama in universam terram* bydź muśi, czego chcę dowieść: że Promocya Kánonizácyi Błogosłáwionego *JANA KANTEGO*, słáwnych Cnot Jego *Universitas. Domine virtutum* Pánie Cnot, *DEUS scientiarum Domine, sine cujus Numine nihil est in homine*, pozwolże Promocyi słowom moim ná większą y większą, á w cále niedośćigłą chwałę Twoię, ktorego bok w Obráźie nam wiadomym, iák Filippowi Benicyuszowi, zá Bibliotekę czyli Księgę (*hic est liber meus*,) Wielkiemu Doktorowi *KANCYUSZOWI*, był záwsze otwárty: Gymnaźium Cnot wszelákich, iák Cię názwał *Bernardinus de Bustis: Schola omnium virtutum*, owszem sámego *DUCHA* Przenayświętszego Akádemio, iák pisze *Joannes Picus: Schola eruditissima Paracleti SPIRITUS*, y z ktorey ręku Błogosłáwiony *JAN KANTY*, suknią czyli Togę, Doktorskiey znak Promocyi, odebrał, Nayświętsza *MARYA PANNO*, pobłogosław.

Homil: 13. in Evang:

Psal: 1. 23
1. Reg: 2

in Moral: Serm: 2. de Coro: B. M. V. Lib: 1. in Can: C. 14

Zyćie ludźi kánonizowáć zwykło nie mieysce. Wszákże

y to dáwny Afforyſm (choć w inſzym ſenśie) *non locus Virum ſed Vir locum ornat.* Y przy Nayświętſzey Arce brodowáćieie Phinees, kozłowáćieie Ophni, Synowie Helego, ktory
1. Reg: 4. znimi ginie, *eò quod noverat indignè agere Filios ſuos, & non corripueret eos.* Y w Apoſtolſkim kole winowaycá Judaſz, iáko też y w wyſtępney Sodomie, nie trudno o dobrego Lotá, ktorego żywot wſławił, nie mieyſce: iednák má ſwoie Cnotá mieyſce, w ktore gdy záchodźi, z ſwoiey nieſchodźi ſtymy, y owſzem y z pod ćienia rozświtá. W kántách czyli w Kęntách w Xięſtwie Oświećimſkim, Roku 1412. urodzony z Sławetnych y Pobożnych Rodźicow STANISŁAWA y ANNY, *JAN KANTY*, rozumiał by kto iż go Swiát w onym kąnćie nieobáczy, áż on tám zaraz, y w młodych lećiech ſwoich w przykłády domowey pobożnośći y Cnot Swiętych znáki, iáśneć záczyna. Z Oycá STANISŁAWA, y z ANNY Mátki urodzony, iák wielką ſławą w Przeſławney Akádemij Krákowſkiey ſtáć ſię miał ſwego czáſu w tey ſámey *ANNY* Swiętey Bázylice, ná obie ręce, Ná Ná z Imienia Mátki ANNA, przed czáſem pokázywał. Jákoż w Kęntách pod Oświećimem urodźić ſię *KANTEMU* należáło, ktory w Akádemij, owemu Plátoná przy Atenách *Gymnaſiū* (*nemoroſa Academus* názwánemu,) podobney, miał bydź (*clariſsimus.* Atoli áby y Nayiáśnieyſzych Krolow Polſkich Stolicá (*Sedes Coronatrixq́ Regum,*) Krákow, obáczył iáſnego y w Kęntách w Xięſtwie Oświećimſkim *KANCYUSZA*, przychodźi do Akádemij ná nauki. Ná nauki? ták należy: niedla ſámey mądrośći, ále y dla nábyćiá Cnot Swiętych y pobożnośći, uczyć ſię: *Neceſſe eſt diſcere quomodo vivere*: ták y Pogáńſkie ſubtylizowáły rozumy iákoby żyć miáły. Iákoż nie bez rácyi dawnieyſze wieki, obſzerne po świećie wyſtáwiły Akádemie, założyły *Latia*, y Colonie, po Sorbonách, Komplutách, Bononiách, y w náſzym Krákowie; tylko áby ſię w nich formuiąc Ludźie doſtáteczniy we wſzytkim (ile co do dobrego należy żyćiá) informowáć mogli. (*Attendant Generoſi Studentes, ſtudere nolentes.*) Przenioſł okiem Dyogenes nádobnego młodźiká, ále głupiego, gdy go nie-

do-

dosolonym názwał mięsem: *Caro sine sale.* Pierwszy wstęp do náuki uczynił do korony, pierwszy między Krolmi Polskiemi Literát KAZMIERZ, bo się znáć onego lękał tyru, ktory Alfons Arágoński Koronát, nierozumnym przypiął koronom, *Rex illiteratus, Asinus Coronatus*: Krol nieuczony, iest to Osieł patrzący z pod Korony. LVDWIK Polski y Węgierski Regnánt, w Astrologicznych, IAN OLBRYCHT, w Historycznych, ZYGMVNT pierwszy, w Listownych, STEFAN BATORY, w wielu wyćwiczony náukách, przy złotych Koronách, uzłacáli polerowne biegłośćiámi głowy. Iednakże choć dank y Imię dáie przez się Ludźiom náuká, przećięż ná samey ufudowáná pobożnośći, *Initium Sapientiæ Timor Domini*, káżdego promowuie. Prętko w náuce, (iák pisze Miechowitá,) ále więcey y w Cnoćie postapił Błogosł: *IAN KANTY*, w Szkołách Krákowskich, y záraz káżdy poznáć y domyślić się mogł, iż z niego wielki Człowiek, *Magnus coram Domino*, y Pánu BOGV miły urość miał: *Discipulus quem diligebat IESVS*: y iuż przez to pierwszy grádus przyszłey Swiątobliwośći swoiey, promocyi otrzymał; *Virtus gradus ad gloriam*; Swiętego *BERNARDA* słowá. *Psalm 110.* *Lucæ 1.* *Ioann: 3.* *Serm: 1. de S. Victor:*

Mat: 13. Wzor prawdy y náuki CHRYSTVS, prawdę ogłászá, á Zydźi go w tym, żyćiá y náuki Iego Censorowie, Zoilowie, (lubo nie *Censorini Catones*:) censoruią: *Unde huic sapientia hæc & virtutes? non ne hic est fabri Filius? unde ergo huic omnia ista?* z kąd temu mądrość táká, bá y przy mądrośći Cnotá? z kąd się ná to zdobył? Słusznie się dźiwuiećie Hebrayczykowie, bo godna záwsze podźiwienia Cnotliwá mądrość: y owszem naylepszá záwsze wszelkiey náuki Mistrzyni Cnotá: Synem iest ubogiego Cieśli á mądry, *non ne hic est fabri Filius?* dyszkuruią o CHRYSVSIE Zydźi: ták iest, Syn Cieśli ubogiego á mądry: y wy wiedźćie N. N. iż y z prostego pniá, ksztáłtuie pobożność státuy, wyrábiá subtelne głowy, ktore by niemniey uczyły ná Kátedrách, iáko y świetniáły ná Ołtarzách: niemniey *Clarissimi* miáły tytuł, iák *Sancti*. Nie miáły zá wchodzącym do Niebá Oblubieńcem wstępu głupie Pánienki, że nie miáły Oleiu w lámpie y

w głowie: uczą się dopiero od mądrych, iák mądrze o koło
Niebá chodźić były powinny; nierozdźielna bowiem Nie-
bá z mądrośćią Sympátya, blisko śiebie chodzą, gdy w się
godźą: *talis est Sapientis animus, qualis mundi status super lu-
nam, semper ibi serenum est*, świádczy Seneká. Nádymá-
li się w swoiey umieiętnośći owi Plátonowie, Arystotelesó-
wie, Zenonowie, Pliniuszowie, Máronowie, Demostenesowie,
1.Corinth: Likurgowie: chlubi się y teraz nie ieden podobno (*Scien-
tia inflat*) że u niego *Bibliotheca Caput*, głowá rozum: ieże-
li cnoty y pobożnośći niemász, Ośieł z niego, nic nieumie;
*qui proficit in literis & deficit in moribus, plus deficit quàm pro-
ficit*: zdánie wielu. Trzebá by ná tákich Swiętego Hybernij
Opátá Mochua, do ktorego Kolmánnus dumny mędrá-
szek od Aniołá nápomniony gdy przyszedł, á brzemię chru-
stu ná sobie niosącego potkał, ná ktorym brzemieniu śie-
dzącego y śpiewáiącego obaczył Kolmánnus ptászká, dźiwu-
iącego się temu, spytał Swięty Opát, *num intellexisti quid ce-
cinit avicula?* á zrozumiałżeś co śpiewał ten ptászek? odpowie
uśmiechnawszy się Kolmánnus, á ktoż go zrozumieć mo-
że? odpowie Swięty Opát, iam zrozumiał; *hoc cecinit, te
nihil scire, (dum nescis virtutem,)* o toż to śpiewá, że nic nie-
umiesz, (gdy się w cnotách nie ćwiczysz.) Więc tu gdy ná IE-
ZVSOWA mądrość obrácáią Zydźi oko, mądrość spáiáią y
cnotę: *unde huic Sapientia & virtutes?* co w iedney regestru-
iac párze Cornelius, iáśniey wywodźi: *Sapientiam hic, non
speculativam sed practicam accipe, quæ est cognitio DEI, ac me-
diorum eò ducentium, puta legum Divinarum, earumq; deside-
riorum amor:* Nie sámá tu głowa mądrá głowá, oświecá
rozũ poznánie BOGA y środkow do Niego, to iest, uprágnie-
nie y miłość BOGA, y práwá Iego. Wiele dośiekł kto zá-
czał od BOGA; ile że *ab Jove principium Musæ:* á iák kto
inszy mowi, *dimidium facti, qui (à DEO) cepit habet:* wię-
cey poiał, kto od Przykazánia Boskiego poymował Cnotę,
tá bowiem Kátolikow do Niebá promowuie, iák ná godno-
śći Szkolne *Licæa: vis aliquando Theologus evadere ex Gymna-
sio dignus, virtuti incumbe, nam per hanc ad intelligentiam,*
(&

(& *ad sanctitatem*) *pervenitur.* Stopień to do promocyi, tym bárdźiey do Kánonizácyi Cnotá; *virtus gradus ad gloriam*: Od niey zácniey, wyżey á wyżey co raz postępowáć będźiesz. W Cárogrodźie, zá czásow Leoná Izaura Cesárzá, przy sławney S. ZOFIJ Bázylice, hábitácya dla ludźi mądrych erygowána, ogrodem miłośći BOGA, y Cnot Swiętych miánowána byłá: *Hortus amoris, & virtutum*. Sobie ten wspániałą fábryke honorow y wszelkich by też do sámego Niebá (y między ludźmi) Kánonizácyi wystáwia, kto ją ná Cnoćie y miłośći BOGA funduie. W publicznych Akádemij Krákowskiey Szkołách B. *JAN KANTY*, iuż iáwny y sławny Promot ná Mágisterya, y káżdy od Niego uczyć się mogł, ták, żeby się do Niebá promowował; gdy záwsze Kánonizácyi godnego miał Professorá *KANCYUSZA*: á *Magister CANTIUS, Assistricem sedis suæ*, (niby ná Kátedrze) *Sapientiam, ac pietatem*, ktory sam się ná Kánonizácyą Wielkiego Swiętego Imienia promowował: *Sacris Literis mirabiliter eruditus, eum brevi cursum fecit ad omnem doctrinam & morum excellentiam, ut inde magni Nomen invenerit*: to o S. BAZYLIM dáie Kośćioł Swięty *Judicium*, to by ia ná ow czás, y ná publikách Akádemickich pisał był *JANOWI KANTEMU, de Judicijs.* Pátrzyć było ná dáwne Swiętych Mędrcow, Doktorow wieki, á *JANA KANTEGO* w Przesławney widźieć Akádemij, powiedźiałby był káżdy iż to drugi BAZYLI, AUGUSTYN, HIERONIM, ábo AMBROZY: ktorego spoione z náuką Cnoty godne Korony w Niebie, Berłá Akádemickie pokazywáły. To to nie Promocya przez Cnotę ná Kánonizácyą? Peregrynował kiedyś ktoś do Grecyi chcąc się y ludźiom przypátrzyć y Obyczáiom postronnego Narodu, (podobnych temu, iák wiele y teraz Peregrynántow, ále coż! kiedy *mores non animum mutant, qui trans mare currunt*: z upudrowáną nie z rozumną powrácáią głową, do fákcyi Cudzoźiemskich, po báiecznych fikcyách sposobną, (áiák ná tákich ktoś rzućił Afforyzm, *qui fuit hic Asinus non ibi fiet equus.*) Więc ow ktoś widźiáwszy w Grecyi wszytko, iesczc chćiał coś wi-

Sap: 9.

C dźieć,

dźieć, w tym ſpytá go Konfident czy by widźiał Solona? gdy wyznał, że widźiał, iuż mu więcey w Atenách, więcey w Grecyi, widźieć nie życzył: *Omnia viſo Solone vidiſti, hoc Athenæ, hoc tota Græcia*, wſzyſtkoś widźiał, gdyś widźiał Solona, to Grecya, to Ateny. Rzućmy okiem ná dáwnych wiekow Swiątobliwość y Cnoty; tych *Univerſitas* JAN KANTY. Spoyrzyſz kto ná Ateny, Mędrſzy w Akádemij Krákowſkiey záśiadł Solon, JAN: wſzytkich Cnotę y Náukę widźieć było, kto widźiał JANA KANTEGO: *omnia in Uno*. Widźieć było tedy y owedy ná Kátedrze Kaznodźieyſkiey, ábo y przy Iego peregrynácyi do Ziemię Swiętey między Sárácenámi KANTEGO, Prawdźić JAN, mowił prawdę, gdy ſię zá BOGA y Jego Prawo záſtáwiał. Bliźniemu káżdemu żywym był Moyżeſzem, Lud Boży ná drogę Prawdy prowádzącym. Widźieć było JANA, *in ſententia* Wielkiego AVGVSTYNA, *Sol Doctorũ*, á przy tym Boſki od ſercá Przyiaćiel: *Vir ſecundùm Cor DEI*. *In ſententia* TOMASZA z Aquinu, Doktorá Anielſkiego, cále JAN
Malach. 3. Anioł, *Ecce Ego mitto Angelum meum ante me*. *In ſententia* Subtelnego SZKOTA, *nec formaliter diſtinctꝰ*, áni y imáginácyą oddalony od BOGA, á przy tym *Doctor Maria-*
Eccleſ. *nus*: więcey przy Tey Obráźie, ktora ieſt *Sedes Sapientiæ*, iák *ad Cleantis lucernam* tráwiac czáſu. *In ſententia Reſoluti Baconij*, ná wſzytko dla BOGA y dla bliźniego, JAN Rezolut. *In ſententia mediæ ſcientiæ*, nic go od BOGA y Cnoty nie medyowało, czyli nie rożniło: y owſzem u Niego Cnotá, do Niebá *Medium*: *Medium tenebat Beatus*. Ieżeli chodźi o Grámmátykę? *declinabat à malo*, ſtrzegł ſię złych Duſzy ſwoiey przypadkow: ieżeli o Poetykę? ſzczery Ludźiom y BOGV Człowiek KANTY, *nihil fingere ſciebat*: gdy y o właſnych zmyśláć, że ich nie miał, nie umiał pieniądzách, przez co, *non cantabat vacuus, coram latrone Viator*, CANTIVS: ieżeli o Retorykę? uſtáwiczny w Modlitwách ſwoich przed BOGIEM *Orator*: ieżeli o Dialektykę? u Niego co dźień dyſkurſy y konferencya z Pánem BOGIEM, właśnie *Dialogus*, czyli *Sermo inter duos*. Nád to wſzytkich á-

kcyi

keyi y zámysłow Iego *terminus* y *objectum* Pan BOG: ieżeli o Logikę? umiał *distingvere inter bonum & malum*, y co tego zá konsequencya, *inferre*: ieżeli o Astrologia? záwsze w Niebo pátrzał, to często powtárzáiąc y pisząc słowo, *ut supra*: ále gwiazd (iák mawiámy) prożno ná Niebie nie liczył: ieżeli o Geometryą? znáiąc się bydź źiemią, *homo ab humo*, piędźią się mierzył: ieżeli o Medycynę? czytáć, iák wiele chorych uzdrowił: záwsze iednak pámiętáiąc ná preskypcyą, Medyká Dusz nászych CHRYSTVSA IEZVSA *Lucæ 4.* zápisána: *Medice cura te ipsum*: ieżeli o *Juris* Prudencyą? sam się sądźił, gdy kiedy by też z nieostrożnośći Prawo Boskie przestąpił. Słowem, *omnia visô CANTIO vidisti, hoc Athenæ Catholicæ, hoc tota Græcia Orthodoxa*. Nie godźienże zá to Promocyi do Kánonizácyi? przyznayćie. Czyni reflexyą godny Akádemik, poniekąd Historyk, *M. Stanislaus Waryski*, iż się práwie wszytkie solenne Akty B. *JANA KANTEGO*, ábo *Feriâ 4tâ*, to iest we Srodę, ábo w dźień czwarty ktorego Mieśiącá, ábo w Rok tę liczbę cztery w sobie máiący, odpráwiły. Jákoż urodźił się (iuż wiemy) w Roku 1412. umárł w Roku 1473 Dniá 24. Grudniá; w kilká dźieśiąt lát po tym, Dniá 4. Wrześniá, Ciáło Jego z Grobu podnieśione; á Dniá 4. Lipcá w Roku 1637. w Mármurową deponowáne Trunnę: y owszem y ták rok w Dźień Swiętych 4. Koronátow Męczennikow, ktorych Fest przypadł był *Feriâ 4tâ* nowa o Cudách Jego *ex Mandato de Urbe*, w tym Mieśćie byłá Inwestygácya. Jákoż y to rzecz uwagi godna, że w Oktáwę Wszytkich Swiętych tá nowá Cudow Jego stánęłá Inkwizycya: znáć iż Wszyscy Swięći Swiętym Błogosłáwionego *JANA KANTEGO* czym prędzey przywitáć życzą sobie między sobą. A że w ten Dźień y śmierć Wielebnego Sługi Boskiego JANA SZKOTA, Zakonu Fránćiszkáńskiego Subtelnego Doktorá przypáda, to znáć y ten JAN Doktor, ná Promocyą Kánonizácyi *JANA KANCYUSZA*, Doktorá Teologij, chćiałby zswoią przybyć ággrátulácyą. Ja od tey liczby cztery, ná te cztery zdámi się *Scientiarum Facultates* Trunnę Jego trzymáiące,

in Ephem. 24. Iobris.

aliter ere ctum Ipsius

Sepulchrũ videtur Cracov:

to iest, ná Teologią, Filozofią Astronomią, y Medycynę; obróciwszy oczy, cztery Cnoty Kárdynalne, to iest, *Justitiam*, *Prudentiam*, *Temperantiam*, *Fortitudinem*, niby iákie *Cardines*, iákoby záwiasy, ná ktorych się wszytkie funduią y wieszáią Cnoty, reprezentuię sobie. Cztery *JANA KANTEGO* Trunnę umárłego dźwigáią *Scientiæ*, á w tych wszytkie inne: w czterech záś Kárdynalnych Cnotách wszytkich innych *Universitas*, czyli Akádemia Cnot, ná Kánonizácyą portuie, oraz y promowuie *KANCYUSZA*: *Una est Virtus quæ immortalitate nos donare possit, & pares Dijs facere*: nápisał Seneká. A iák kto inszy powiedźiał, *Sola nobilitat Virtus facitq; beatos*: Cnotá ná Swiećie Szlachćicem uczyni, á w Niebie Swiętym. Y co się tycze Szlachectwá, to sobie przez Náukę y Cnoty przez lat 24. w Przesłáwney Akádemij Krákowskiey według Przywileju ZYGMUNTA Krolá Polskiego, (oczym pomieniony *M. Waryski, in sua Ephe: &c 11. Augusti* wspominá) godni zásługuią Professorowie: á po śmierći tychże Cnot Akádemia *ad Laureolam sanctitatis*, Błogosłáwionego *JANA KANTEGO*, (gdy by y wszytkich Akádemikow!) promowuie. Widźiał raz Swięty JAN *de Mattha*, Akádemij Páryskiey Doktor, Swiętego PIOTRA Apostołá, ktory mu od świeckiey stroniącego chwały, Doktorskie w Páryżu Láury przyiąć kázał: *Sanctus PETRUS clara de Cœlis Visione, se ei conspiciendum dedit, ac jussit, ut ad Gradum quem Doctorum offert Senatus, protinus admitteret, sic enim esse DEO beneplacitum.* Weś to w gębę kto mowisz, iż Doktorow honor chumorem iest prożnośći, ia mowię że częśćiey pobożnośći Láurem, y Swiętych Korona. w Láurze Swiętey Teologij Doktorow, Błogosłáwiony *JAN KANTY*, Koroná Swiętych y sobie, á ktoż go promowuie? Cnot Jego Akádemia: *sola nobilitat Virtus facitq; beatos*: Y nie gdźie indźiey tylko ná Wátykánie u Swiętego PIOTRA, áby iáko PIOTR Swięty JANA *de Mattha*, ná Doktoryą, ták nászego *JANA KANTEGO*, między Swiętych promowował. Opisuiąc Mędrkow Swiátá tego GRZEGORZ S. wszelkie máchiawelstwo, nieszczerość, o- [catchword: błudę,]

apud Lact. L. 3. Instit.

Joann: à S. Felic: in vita eius 8. Febr: Pag: 70.

L. Mor: in C. 16. in Cap: 12. Job.

błudę,

błudę, kłámstwo, pychę, drugich obmowiská &c. przyznáie im: *Sapientia hujus Mundi est, Cor machinationibûs tegere, sensum verbîs velare, quæ falsa sunt vera ostendere, quæ vera sunt falsa demonstrare.* Opisuie tákże y Mądrość, Náukę, czyli Akádemia Ludźi świątobliwych, BOGA się boiących, ále wszytko *à Contrario sensu*, gdy ták pisze: *at contra, sapientia justorum est:* y między inszymi, z tąd Iey też daie elogium, że Ludźie, cnotliwi, w tym się naybárdźiey ćwiczą, áby ćierpliwie wszytko znośili, krzywdy się nie mśćili, nikogo nie szkálowáli, nie censorowáli &c. *Nullam injuriæ ultionem quærere, pro veritate contumeliam lucrum putare.* Kto czytał, ábo słyszał owe Błogosłáwionego KANTEGO wiersze, á práwie codźienne Iego przysłowie:

Conturbare cave, non est placare suave:
Infammare cave, nam revocare grave.

Bliźnich strzeż się gniewáć IANIE;
Bo nie snádne przeiednanie:
Nienárußay cudzey sławy,
Bo trudny sposob popráwy:

Miechowitá záś Kronikarz Polski pisze, iż gdy kto JANOWI KANTEMU, przy kongresie ile szkolnym przymáwiał, lub go censorował, do Niebá skázuiąc pálcem, mámawiał, (com wzwysz powiedźiał,) *ut supra*, tám się niby rewiał, (com wzwysz powiedźiał,) *ut supra*, tám się niby referuiąc; nie żeby zemsty od Niebá miał żądáć, według owego Pismá, *ad Rom: 2do. Mihi vindictam & ego retribuã*; ále moim zdániem, zgody y iednośći czyli Pokoiu życząc sobie z káżdym, iáko w Niebie, ták y ná Ziemi, *ut supra.* Kto tedy mowię pomienione słyszał, bá y uważy słowá, czyż nie przyznáć osobliwszey między Kátolikámi Cnoty KANCYUSZOWI, mieć ięzyk ná cudzy honor y sławę zá zębámi? Cnotá w cále nád Cnotámi! *Infammare cave, nam revocare grave*; ponieważ wiele broi złego, impet ięzyká szyderskiego. Wyźiunał kiedyś coś náder śmiáłego trefniczek ná Iegomośći przy Gośćiach, y wnet z izby stołowey wybiegszy, począł wroble chwytáć; spytány ná co? odpowiedźiał: słyszáłem dawne przysłowie, słowko wroblem wyleći, nuż *P. A. Kier snec: in suo Dom:*

 mię-

między innymi y tego też wroblá co mi z gęby wylećiał uchwycę, uchwyćiwszy oskubam, upiekę, źiem, á ták plág unidę: nieuszłá sztuká: dáno mu słuszną Pikietę y náuczono: iuż ten wroblik Chłopczyku w rogátego wołu wyrosł, w gębie się nie pomieśći; oto z iego skory bity rzemień, ná twoy grzbiet zgodźił się, był ostrożnieyszy po tym, ile kroć mu powiedźieć co kazáno, álbo żártowáć, dobywał ślusárską piłkę z kieszeni po kilká rázy język polerował, trzymáiąc się owey páremij, *bis ad limam, semel ad lingvam.* Ná kopytowy wársztát y temu podobnyh Ozoryuszow, do języká prętkich, releguie Krol Fráncuski Károl VII. ktory pewnemu Dworskiemu subtelnie Krolewskie táxuiącemu Akcye, przyszył tę łátkę: *tace! ne te putent de familia sutorum descendisse:* milcz! cudzey nie rośćiągay sławy y honoru iák Szewc skorę, będą
Psal: 56. rozumieli żeś miał Przodká od kopytá. Nie dármo nie w koronie Prorok język do mieczá przyrownał: *Lingva gladius acutus:* á w Psálmie 44. do prętko y szypko piszącego piorá: *Lingva calamus scribæ velociter scribentis:* bo rowno z mieczem język ráni, y owszem ráná od mieczá, prędzey się zágoi, iák od słowá: rowno y owszem ná wyśćigi z piorem język
Job 19. biegá, y kogo ogádá, oszkáluie, iákoby ná mármorze *Stylô ferreô vel celte in silice* notował, opisywał, *scribit in marmore læsus.* Bodayże táki mieć język y słowá, iák dźiśieyszy X.
An: Cœlest: die 21. 8br Aloizy Lánuzá S. I. (o ktorym pisze A. C.) ktory gdy do ludźi przy *Vice-Reju* Sycyliyskim co mowił, ile słow, tyle gwiazd zust iego wychodźiło: bodayże bydź chwalebnym w tey mierze; iák był Błogosłáwiony nász *JAN KANTY*, y owszem Naychwalebnieyszy z tey Cnoty, gdy cudzy szárpáć honor, gdy bliźniego szkálowáć, záwsze się wystrzegał: tá sámá *ex Universitate* Cnot Iego Cnotá, Promocyą ná Kánonizácyą, podpisáć by powinna: *Lingva calamus scribæ.* Wszakże y IANA NEPOMUCENA język, między Swiętych wsławił, gdy go dla utrzymánia się zá zębámi, ieszcze przed czásem, Patronē cudzey sławy *voce populi* ukánonizował. Więc gdy iuż y nászego Pátryárchę Błogosłáwionego *JANA KANCYUSZA* Akádemia Cnot ná Kánonizácyą promowuie: Ia konkluduię.

Nolite

Nolite timere. Zwyczay ten niby z práktyki znayduie się między wielu, iż postrászeni czyli to ogniem, czyli strzeleniem, ábo chukiem iákim, chwytáią się stołu, ławy, śćiány, drzwi, ábo u drzwi klámki, áby się (iák máwiamy) nie przelękli. Skocz czym prędzey ktoś przestrászony *à facie Timoris Domini*, stráchem gniewu Boskiego, kary iákiey, przypadku, lubo postráchē ogniá piekielnego: skocz mowię do tego Sárkofágu, do tego Grobu, Błogosłáwionego *JANA KANTEGO*, chwyć się go: tu do lat Tyśiącá Piąćiu Set Dwunastu, około Szesnastu umárłych wskrzeszonych, około Ośmdźieśiąt trzech z rożnych chorob uzdrowionych ráchowáno; nuż innych po dźiś dźień co Cudow! (znáczą ie te Wotá powieszáne, y owszem kto ich teraz doznáie, niech znáć dáie Notáryuszom,) doznász Kátoliku y w tym postráchu twoim, *à facie Timoris Domini* poćiechy; doznáią prawie codźiennie niektorzy z Szlachetney *maximæ expectationis* Młodźi, náwet y w Szkolnych postráchách Consolácyi, to przed Szkołámi náwiedzáiąc Máusoleum (*credite experto:*) y w tym większym doznamy y wszyscy postráchu obrony, *à facie Timoris Domini*, tylko się tu ućiekaymy. Ale ách, gdźie większy strách śmierć! *Timor mortis conturbat me!* Weyzrzeymy ná dźiśieyszą Ewángeliczna Xiążęćiá Corę, ot trup z niey świeży! *Filia mea modò defuncta est:* (y wy Szlachetna Młodźi, nie dufayćie żeśćie młodźi, *& vos sicut homines moriemini, & sicut Unus de principibus cadetis.*) Strách! strách! śmierć przed oczyma, *Timor mortis conturbat me.* Drzáłá od stráchu bá ledwie przed czásem nie wyskoczyłá ze skory Duszá S. dźiśieyszego Hiláryoná Opátá, gdy mu śmierć w oczy záyzrzáłá, iż ná nię wołáć muśiał Swięty Stárzec, *egredere Anima mea quid times!* Przyidźie y ná nas ten czás, tá godźiná, gdy nam śmierć w nogách stánie, świecę zápaloną, (Gromnicę chcę rzec,) niby pochodnią iáką, *lucernam ardentem* w rękę podadzą, y báć że się? nie báć: *Nolite timere.* Wesoło y rezolutnie umierał Błogosłáwiony *JAN KANTY*, y owszem wzdychał iż nie rychło umierał, owe często powtárzáiąc słowá z Psálmistą Swiętym: *Heu mihi quia incolatus meus prolongatus est!* Ach mnie

Isaiæ 2do.

Eccles:

Matth: 9.

Psalm: 81

Psal: 119.

D2 Pánie

Pánie przedłużyło się mieszkánie moie! Náuczmyż się y my od Niego, niebáć się śmierći, ále się też náuczmy y żyć *æmulemur in Viro - - charismata meliora,* á żyć rzyżwo, nie iák niebosczykowie, bo *qualis vita, finis ita.* Promocyi ná Kánonizácyą po śmierći nie pretenduymy, iednakże aby ták umierać iak Swięći y BOGA się boiący Ludźie umieráią, (*pretiosa in Conspectu Dñi mors Sanctorum ejus* Psal: 118.) stáraymy się: *ista nos promoveant.* Zyią nie ktorzy rozumem z Pòétą, *Vivitur ingeniô, cætera mortis erunt:* Czyli z rozumu żyią: áleć tákim ná owę to wymyślne żyćiá & *cætera:* śmierć prętko rozum odbierá, *cætera mortis erunt.* My żyimy iák nas Akádemia Cnot Błogosłáwionego JANA KANTEGO uczy, á śmierć nam nic nie uczyni: *Nolite timere.* Dáię ia ná to rękę, y obie złożone po Fránćiszkáńsku, pod Herbowne Twoie Przesławna Akádemio Berłá ná Krzyż ułożone skłoniwszy, y owe Wászego Arcy-Pòéty JOZEFA BIEZANOWSKIEGO, pisząc pod nimi Wiersze:

S. Bernar: in Brevi: 19. 8br:

M. ibidē.

Scilicet in Cracio manus hæc formata Lycæo
Quam didicit, loquitur, scribit, amatq́ Crucem:

Przyrzekam, y ledwie o zakład nie idę, (iák kiedyś ieden z Was, o Seráfickiego Oycá S. FRANCISZKA z CHRYSTUSEM zákłádał się godny Kaznodźieia:) iż Wy Rąk nászych, á my Bereł Wászych chwyćiwszy się, (*stemus simul,*) niczego się báć nie będźiemy. Ná cáły rzucam o tym ogłos Swiát Polski, *Exeat fama in universam terram: Nolite timere.* Amen.

M. A. G. C. M.

IN LAUDEM DIVINISSIMI PATRIARCHÆ B. IOANNIS CANTII,

Programma.

Beatus JOANNES CANTIUS, Doctor Theologiæ & Patronus in Alma Cracov: Academia.

Anagramma imp:

alludens Concioni.

Ecce mens gloriæ à Causa DEO ab alto, cui
Promotio Canonizandi, Virtutis sunt Athenæ.

Epigramma.

Cedant Druse tui, cedant Trajane labores,
Nomine quid gessit, vestra manus dubio.
Nomen cûi Sanctum Virtutis prodidit Alma,
Agmina celsa petit, ordine major adest.
Ecce DEO magnæ mens Cãtia gloriæ ab Alto
Miscuit illa suum, cum Jove Musa Caput.

§(o)§ *L. I.*

Regestr Panegiryków pogrzebowych

A.

1. Acumen Doloris explicatum
2. Ad mentem Patriae Caput

C.

1. Clavis Aurea fracta
2. Classica Mortis feralia

D.

1. Dissertationes super rubricas.
2. Dolorum Oneraria navis. producta.
3. Dolor Patriae Aeternus

E.

1. Encomium ad solennes Exequias

I.

1. In Obitum Serenissimi Principis.
2. Iactura Orbis Literarij transmissa.

K.

1. Księżycz adumbrowany.

L.

1. Legatus renunciatus.

M.

1. Memoria Saeculorum intimata
2. Monumentum Doloris dedicatum.
3. Monumentum Consecratum
4. Mowa na pogrzebie
5. Munus Dolorum

P.

1. Parasceve Descripta

S.

1. Splendor Consecratus

T.

1. Tropheum wyrysowane
2. Tropheum Consecratum

V

1 Vivat æternum impressum
2 Viva Mors seu Morti superstes